

ніето да влѣзватъ прѣстѧпницитъ на догмытъ въ храмоветъ, когато умрѣ та-къвъ нѣкой, политическытъ, сѫдебнытъ и полицейскытъ начальства не могжть да принудятъ свещенницитъ да погре-батъ мъртвецъ.

Когато Митрополити, Епископи, све-щенници и други Бѣлгари оставятъ слѣдъ смиrtle чрѣзъ завѣщаніе на чер-квытъ, на сиромасытъ, и на Екзарха наслѣдствованія, завѣщаніето ще да бѣ-де чевствуемо и ще има законнѣ си-лѣ, и таквый подлозы могжть да ся разгледатъ отъ свещеннытъ сѫдовища чрѣзъ испытваніе на свидѣтели, приво-жданы отъ Бѣлгарскаго народъ споредъ догмытъ му.

Колкото ся касае до онова което нѣ-кои отъ Бѣлгаритъ приживѣ бы распо-ложили за Екзарха, Митрополитытъ, Е-писко-ытъ, свещенницитъ, черквытъ, у-чилищата и болница-ытъ, тѣ когато у-мрѣтъ, таквыйто наслѣдствованія ся